

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

	ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ:	ΕΚΦΕΡΟΝΤΑΙ	ΧΡΗΣΙΜΕΥΟΝΤΑΙ
→ Οὕτως ἔλεγον ὅτι Κύρος τέθνηκε	Με τους ειδ. βινδέσμους	Με τις επιθι- βίαι των προ-	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ: Μετά από ρ.:
→ Γνωσθεσθε: ὅτι οὐκ ἐν ἑλλάδι ἔστέ	ὅτι: επί πραχματιού*	βίαι των προ-	λευτιυιά, χυωτίυια, αιδθτιυια
→ Οἱ Ἕλληνες ἤσθοντο ὅτι βαβυλεύς ἐν τοῖς θεκουαφόροις εἶη	ὡς: ἐπί υποκειμ. χυωτίυια	χιδέων κριβέω	λευτιυια
→ Δείξομεν τοῖς βαρβαροῖς ὅτι δου- γάμεθα τοὺς ἑτεροῖς τιμωρεῖσθαι.	ὅτε: μετά από τα: μέ- μνημα(αιοούυ)	απλή οριβτιυιά	υποκειμενα: δε απρβίωπα
→ Οὐ γάρ ἤχέσθη αὐτοῖς ὅτι τε- θυγκότες εἶεν	ΑΡΝΗΣΗ:	δυντ. "	ρημ. ε' απρσ. ευφραδεις
→ Ταῦτα λέξω ὡς εὐ παροῖπαν οὐ γομῖσεις θεοῖς	οὐ	" εντιυιά	επιεξηγηη: Στο ουδέτερο
	ΕΚΦΡΑΣΗΜ:	ἐντιυιά του	αντικυμια ε' κυριω
	κρίση	πλαγίου λόγου	λευτιυιῖς

- ΣΗΜ. Το ρ. φημι συντάσσεται με απαρέμφατο (βινδέσμους)
- Οι ειδ. προτ. βινδέσμους βρίσκονται μετὰ την κυρια προτ. (προση. φων. κάρη ἐμφραθς)
- Το ρ. της ειδ. πρότασης όταν υπη. εφαρτάται από αριτικό χρόνο εκφύρεται με οριβτιυιά ε' φωνηριύει το πραχματιού. [λέχει ὅτι ὑβριβτιῖς εἰμι]
 - Όταν ὁμως η ειδ. πρόταση εφαρτάται υπό ιστορικό χρόνο, το ρήμα της βρίβεται δε εμπίση εντιυιά του πλαγίου λόγου [ἔλεγον ὅτι κύρος πεφουχῶς εἶη]
 - (Μερ. φορές ε' μετὰ από ιστορ. χρόνο δε οριβτιυιά [ἤχέσθη ὡς ἑλλάτια κατεῖρηπται] ΠΡΑΓΜΑΤ
 - Ἐπίσης, μετὰ από ιστορ. χρόνο είναι δυνατόν να αμορουνθῶν δυο προτάσεις, η μία δε οριβτιυιά για να δηλώθει το πραχματιού ε' η ἄλλη σε εντιυιά του πλαγίου λόγου για να ευφραδῖει φήμη. [ἔλεγον ὅτι κ. μὲν τεσθμμε, Ἀριαῖος δε πεφουχῶς εἶη]
 - Μετὰ τα λευτιυια ρήματα βτη θέση της ειδικῆς πρότασης μπορούμε να ἔχου- με ειδυιά απαρέμφατο [λέχει ὅτι ὑβριβτιῖς εἰμι → ὑβριβτιῖν εἶμαι]
 - Μετὰ τα χυωτίυια ε' αιδθτιυια είναι δυνατόν να ἔχουμε απαρέμφατο ἢ κατηγορηματιυή μετοχη [Οἶδα ὅτι ὁ φίλος ἀδιμεῖ → τὸν φίλον ἀδιμεῖν → τὸν φίλον ἀδικούντα]
 - Μια ειδική πρόταση μπορεί να είναι ἀπόδση εφαρτημέου υπόβ. λόγου. Ἐαρηφ. φρασεις: οἶδ' ὅτι, δηλον ὅτι = βέβαια, εἰδ' οἶδ' (ἴβτε) ὅτι = βεβαιότατα
 - Περίπτωση βραυδοχημ: λέχει ὅτι οὐ (δέος ἐστῖ) μὴ ἐπιδαδωφαι ὑμῶν → ἔχουμε δευτ. ειδική ε' ενδοιαστικῆ πρόταση.
 - ↳ * Με τον βινδέσμο ὅτι δηλῖνεται κατῖ το πραχματικό, το βέβαιο
 - Με το βινδέσμο ὡς " " " πιθανό, το υποκειμενικό, ε' αυτό κατὰ κανόνα ο βινδέσμος ὡς (=ὅτι δηδεν, ὅτι ταῦτα) βρίβεται μετὰ τα ρή- ματα: διαβάδω, πεκιδω. >